

25 p 12

978

Витки вървяха светуца, но не в
маестранска е Гюга Кадо твоя

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВЪ

Н. Г.

ИСТОРИЯТА НА ЕДНА МАЛКА ПЪСЕНЬ

— 1 —

Безъ да знаатъ че някои българи смятатъ това за смъртенъ гряхъ, европейскитѣ поети обичатъ твърде често да говорятъ за себе си. Като зема примеръ отъ Гете, който самодоволно блъжи че китайцитѣ рисували на стъкла образитѣ на неговитѣ Вертеръ и Лота, Хайне подмита че той може да се похвали още повече отъ своя колега, тъй като никой нѣмецъ, и то още на младини, не е спечелвалъ такива лаври като неговитѣ: и че на Гетевата китайска слава той може да противопостави своята — японска. Хайне не забравя да отблъжи при това, че неговитѣ пѣсни сж първа европейска книга преведена на японски езикъ. Но освѣнъ на японски, Хайневитѣ пѣсни сж преведени на всички живи европейски езици — та дори и на български. И тези пѣсни правятъ всичко, който ги прочете, мило името на техния творецъ, пѣвеца на най-дивнитѣ пѣсни, каквито досега е създалъ човекъ. Тая истина не я признаватъ само нѣмцитѣ, защото най-малко нищо за единъ истински нѣмецъ е — да признае първенството на евреинъ, въ неща които нему се ще да първенствува нѣмецъ и по рода. И знаменития литературенъ историкъ Юлианъ Шмитъ, единъ истински нѣмецъ, съ наивно чистосърдечие изповѣдва, че когато е дума за евреи и англичани, той му отпуща края.

Преводитѣ на Хайневитѣ пѣсни на кой и да е европейски езикъ сж безбройни, както сж безбройни и технитѣ преводачи,¹ между които личатъ имената на отъ първа рѣка художници на словото. Но отъ всички Хайневи пѣсни най-много пѣни е превежданъ Борътъ (Ein Fichtenbaum), на който

¹ До сега, на български сж превеждали Хайневи пѣсни: П. Р. Славейковъ, Л. Каравеловъ, Ив. Вазовъ, ~~С. Михайловски~~, П. Славейковъ, И. Фаденхехтъ, Г. Кирковъ, П. Н. Даскаловъ, Н. Юрдановъ и много други, на които имената не се знаатъ.

Ив. Андреев